

Řeckokatolík papežem?

Kristus založil církev jednu, svatou, všeobecnou (καθολικός [řecky] znamená všeobecný) a apoštolskou. Apoštolské nesli radostnou zvěst (evangelium) z Palestiny do všech částí světa.

Církev se tak vyvíjela v různých kulturních a jazykových oblastech. Historicky dělíme místní církve podle toho, z kterých kulturně-jazykových center jim byla víra předávána, do šesti velkých tradic: alexandrijské, byzantské, chalcedonské, antiochijské a arménské – zvané církve východní – a západní (co do počtu věřících největší), zvaná též latinská nebo římská. Všechny katolické církve mají svůj samostatnost (sui iuris) je 22. Hlavou každé církve je biskup. Církev je řízena papežem, který má „nejvyšší, plnou, bezprostřední a obecnou řádnou církevní moc v Církvi“ (kán. 331 CIC). „Podle ustanovení Pána tvoří svatý Petr s ostatními apoštoly jeden sbor a stejně tak jsou vzájemně spojeni papež, nástupce Petřův, a biskupové, nástupci apoštolů“ (kán. 330 CIC).

Každý, kdo je zvolen biskupem, přestává být součástí místní církve (či řeholního společenství), k níž byl přivtělen kněžským svěcením (inkardinován), a stává se součástí sboru biskupů, kteří plní úkol apoštolů: získat pro Krista všechny národy (srov. Mt 28, 19). Proto biskupové někdy mění místo (zemi i kontinent) působení.

V prvním křesťanském tisíciletí byli biskupové voleni akclamací (provoláním) z lidu.

Takto byl zvolen i poslední římský biskup ne-Evropan před papežem Františkem (2013). Byl to Řehoř III. (roku 731), původem Syřan, který žil v Římě, ale lze předpokládat, že byl

1 Srov. Kodex kanonického práva (CIC, 1983), Kodex kánonů východních církví (CCEO, 1990), Apoštolská konstituce Universi Dominici gregis o uprázdnění apoštolského stolce a volbě římského Pontifika (1996) v aktualizovaném znění (2013).

původem z církve chaldejské (Syřanů bylo v historii na papežském stolci 5, Řeků 10).

V současnosti volba papeže probíhá na konkláve, volebním shromáždění, jehož se, dle již staleté tradice, účastní všichni kardinálové voliči. Aby mohl být někdo papežem, musí splňovat podmínky, aby se mohl stát biskupem. Musí být kněz, mít věk... (viz kán. 378 CIC). Nemusí být ani biskup, ani ze sboru kardinálů, i když v posledních staletích bývají papežové vybíráni výlučně z kardinálů. Součástí sboru kardinálů jsou i biskupové-patriarchové katolických církví východního obřadu a neexistuje žádné omezení, proč by se i oni nemohli stát papežem – a tím biskupem Města (Říma). Není to zakázáno žádným právním předpisem Církve!

Byť to není zvykem, je myslitelné, že by se papežem stal křesťan jiné, než západní tradice. Teritoriální rozdělení světa je zvolna překonáno pohybem křesťanů (v nemalé míře díky masivnímu pronásledování Církve v územích východních obřadů). Je tak možné, že na jednom území je církev katolická zastoupena i hierarchií více obřadů. Proto například papež Benedikt XVI. od roku 2006 přestal používat jeden z tradičních titulů: „patriarcha západu“.

Foto: Iakov Kalinin - Adobe stock

STAVEBNÍ stroje

Ahoj ministranti, blíží se nám Vánoce. Zatímco v předchozích číslech jsme se zaměřovali na rekordy spjaté s ekologickými tématy, dnes tento trend změním. Dozvím se totiž společně něco o kuriozitách a výjimečnostech spojených se světem staveb, přesněji řečeno stavebních strojů.

Zdroje: kniha Guinness World Records 2016, wikipedia.org

„SUPERBULDOZER“

Buldozer je dnes již běžný stavební stroj používaný například k úpravám terénu. V Japonsku pravděpodobně potřebovali terén upravovat v takové míře, že se rozhodli vyrobit největší buldozer všech dob. Stroj značky Komatsu s označením D575A váží přes 152 tun (jen jeho radlice má téměř 10 tun) a je schopný jedním záběrem odklidit masu hlíny odpovídající 720 plným kolečkům.

TUNELOVÁNÍ V USA A EVROPĚ

Nebojte se, nebudeme mluvit o praní špinavých peněz či korupci, nýbrž o opravdové ražbě tunelů. Pro tyto účely se používají speciální zařízení, tzv. razičí štíty. Ten vůbec největší – s příznačným názvem „Bertha“ – začal roku 2013 razit tunel pro silnici State Route 99 vedoucí pod americkým Seattlem. Tři sta metrů dlouhé razičí zařízení o průměru 17,5 m a hodnotě téměř 50 milionů liber vyvinula japonská firma Hitachi Zosen. Pokud bychom se však bavili o rychlostním rekordu při ražení tunelu, museli bychom zpět do Evropy. Úsek tunelu metra v Madridu mezi stanicemi Atocha a Chamartín byl budován v rekordní rychlosti. Sedm kilometrů dlouhá pasáž byla proražena při rychlosti 92,8 metrů tunelu za den.

USAIN BOLT VE SVĚTĚ STAVBY

Legendární jamaický sprinter sice svoji kariéru už ukončil, pokud by ale někdy viděl rypadlo JCB GT, asi by se divil, jaké rychlosti může několikatonový stroj dosáhnout.

Matthew Lucas z Velké Británie zajel na upravené verzi zmíněného rypadla-nakladače (tak zní oficiální název tohoto stroje) rychlostní rekord, když mu na letišti v Novém Jižním Walesu naměřili roku 2014 rychlost 116,82 km/h.

NEZAPOMÍNEJME NA JEŘÁBY

Jeřáb je tradičním stavebním strojem. Používá se ale například i v nákladních přístavech. Tam také vznikl rekord, při němž jeřáb Tchaj-sun v jedné z čínských loděnic zvedl nákladní člun o váze 20 133 tun. To je mimo jiné váha 132 superbuldozerů Komatsu D575A a jedná se o dosud největší zátěž zvednutou jeřábem.

STAVITELÉ BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Milí kluci, o stavění je toho v Bibli řečeno víc než dost. Můžeme vzpomenout třeba Babylonskou věž, o které už v naší rubrice byla kdysi zmínka. Bible a slova Pána Ježíše nám též dávají jasnou zprávu o tom, že my všichni se můžeme podílet na stavbě Božího království. Důležité však je, že v tomto ohledu se Kristus našťestí neohlíží na žádné rekordmany, ale naopak dává šanci i těm největším hříšníkům, kteří se chtějí na Božím království podílet. Ztracený syn, Zacheus nebo Máří Magdaléna. To dává i každému z nás slušnou šanci. Jen ji využít. Snažme se!

Foto: Pieter Bruegel starší, Haakman, Benjamin Townsend - wikipedia.org, Washington State Dept of Transportation CC BY-NC-ND 2.0

NEŘÍKEJTE TO RODIČŮM!

Otec Jakub oslavil nedávno padesátku. Lidé ve farnosti ho mají rádi také proto, že je „dobrák od kosti“. Zvláště děti to však nejednou zneužívají. Zlobí v náboženství a kněze to mrzí.

V týdnu před adventem mu už došla trpělivost. Celou hodinu mu narušili dva ministranti, kteří by měli dávat ostatním dobrý příklad. Ale bylo tomu naopak – stahovali celou třídu. „Už toho mám dost,“ zvolal rozzlobený kněz, „řeknu o tom vašim tatínkům.“ Šimon i Jožka se toho lekli. Oba jejich tatínkové často pomáhají na faře i v kostele. Nedají na pana faráře dopustit. A tak po celý zbytek hodiny seděli provinilci jako zarezaná kněz byl rád, že má konečně klid.

Po skončení vyučování přišli oba k panu faráři a omluvili se. Šimon se osmělil: „Pane faráři, prosíme vás, neříkejte to rodičům!“

Kněz přemýšlel a pak říká: „Dobře, neřeknu to na vás, ale v sobotu ve čtyři vás čekám v kostele, potřebuji zdatné pomocníky.“

Oba osmáci hned souhlasili a byli šťastni, že to takto dopadlo. Moc dobře věděli, co by doma bylo, kdyby si pan farář na ně stěžoval.

V sobotu úderem čtvrté jsou oba v kostele. Hned je upoutá hromada větvíček a kon-

strukce pro velký adventní věnec. „Hoši,“ vysvětluje jim pan farář, „zhotovíme spolu velký adventní věnec a zavěsíme jej otvorem v klenbě – kdysi tam vysíval lustr. Kromě nás tři o tom nikdo neví, bude to zítra překvapení pro celou farnost.“

Kluci se pouštějí s chutí do práce a přitom si s panem farářem povídají. Blízkost kněze a jeho upřímnost jim otevírá srdce a oni poznávají, jak ubohé bylo jejich chování v náboženství. Pletení věnce se jim daří, a když na věži odbíjí sedmá hodina, začínají věnec zavěšovat otvorem v klenbě. Cítí se hodně důležití, protože kněz je k tomu nezbytně potřebuje. Loučí se krátce po osmé a těší se, jak lidé zítra při pohledu na obrovský věnec vydechnou údivem.

Na druhý den farnost vskutku krásně prožívá první adventní neděli, jejíž poselství zvěstuje i první světlo na adventním věnci. Po mši svaté kněz veřejně děkuje za pomoc Šimonovi a Jožkovi, klukům, kteří se od středeční hodiny náboženství tolik změnili.

Ilustrace: Jiří Vančura